

Posudek na bakalářskou práci

Barbory Bláhové

zpracovanou v letním semestru akademického roku 2019

Studentka zpracovala návrh na téma

„Kulturní centrum Oslo“

K zadání bakalářské práce a povaze úkolu

Předmětem bakalářské práce byl návrh nového kulturního centra v hlavním městě Norska Oslo, ho v oblasti bývalého přístavu, procházející zásadními proměnami. Úkol vycházel z mezinárodní studentské architektonické soutěže OsloCall – Cultural Center for Norwegian Waterfront. Zadání úkolu, opřené o vypsanou mezinárodní soutěž, bylo v dohodě studentky a vedoucího bakalářské práce upřesněno na taneční centrum, zaměřené na soudobý tanec.

K průběhu práce

Studentka pracovala na projektu samostatně a práci odevzdala ve stanoveném termínu. Jako součást práce navštívila Oslo a získala doplňující informace ke své práci. Jako součást své práce autorka studovala a doložila vybrané taneční sály a divadla. Při upřesňování charakteru centra konzultovala své záměry s provozovateli obdobných zařízení v Čechách.

Komentář k řešení

Při transformaci soutěžního zadání z obecné polohy do podoby tanečního centra s jeho specifickými požadavky byla respektována původní představa vypisovatele, tedy zařízení s hlavním shromažďovacím sálem, doprovázeným dalšími prostory a aktivitami. Jádrem navrhovaného centra je velký taneční sál, kolem něhož se odvíjí další život. Zachována je kavárna, výstavní plocha i v mírně pozměněné podobě knihovna.

Výsek z územního plánu Osla přiřazuje okolním plochám do budoucna průmyslové využití. V blízkosti místa se nachází i historická zóna, navazující na bývalou pevnost Akershus. Autorčina analýza souvislostí dokládá, že v Oslo existuje šest institucí, které vyučují tanec v různých podobách a zaměřeních. Jejich rozložení ve městě je doloženo na schématické situaci. Obdobně je zmapováno rozložení dalších staveb jako kulturních domů, společenských sálů, kin a divadel. Je zřejmé, že město netrpí nedostatkem prostor podobné povahy. Navrhované centrum chce toto spektrum doplnit o zařízení s unikátním charakterem a orientací. V rámci rozvojového projektu Fjord City se má oblast Vippentangen v okolí pevnosti Akershus měnit jen minimálně. Je tedy možno očekávat udržení industriální povahy území s funkcí přístaviště pro osobní lodní dopravu. Tento fakt posiluje atraktivnost řešeného místa, které bude v ohnisku pohybu návštěvníků města. Pestrá a do značné míry nesourodá směsice funkcí staveb a ploch v okolí (obilné silo, rybí trh, terminály trajektové dopravy) se bude jistě ještě proměňovat.

Autorčino rozhodnutí stavebně využít maximum daného pozemku vede k nepravidelnému půdorysnému tvaru stavby a zakládá některé další komplikace architektonické a provozní povahy.

Funkčním jádrem hmotově komplikované budovy je uzavřený multifunkční sál – blackbox, obalený soustavou dalších prostor. V objektu s pěti nadzemními podlažími jsou z návštěvníckého hlediska zajímavé dvě z nich. První je přízemí se samostatnými vstupy do foyer sálu a do čítárny s mediatékou. Druhým je 3.NP, kde se nachází vstupy do horní úrovně blackboxu a veřejně přístupné taneční studio.

Proměnlivost uspořádání a využití blackboxu vede k nutnosti rozsáhlého objemu v suterénu pro umístění zdvihacích zařízení částí podlahy a k potřebě vstupů do tohoto sálu v půdorysně i výškově různých polohách. Některé přístupové cesty v 1.NP jsou ale úzké, jiné dlouhé a málo atraktivní. Vstup účinkujících do budovy je velmi stísněný. Slouží zároveň jako jediný přístup účinkujících do zázemí blackboxu. Při obhajobě práce očekávám vysvětlení této provozní komplikace.

Ve 2.NP, tvořícím prakticky jen vložené mezipatro pro šatny účinkujících, je v půdoryse nad zádveřemi sálu a přístupovou komunikací zakresleno několik místností bez dveří. Tyto místnosti nejsou ani označeny v legendě. Předpokládám, že jde přehlédnutí a žádám o nápravu.

Prostor tanečního studia ve 3.NP je přístupný stejným způsobem pro návštěvníky i účinkující. Prázdná místnost, nazvaná zázemí studia, je od něj oddělena přístupovou cestou. Její charakter a využití jsou nejasné. Pokud by toto studio mělo sloužit i zájemcům o tanec ze strany veřejnosti, bylo by nutno jim nabídnout odpovídající šatnové zázemí.

Z pohledů a vizualizací je zřejmá autorčina snaha o pohledové sjednocení fasád budovy pomocí roštu svislých modřinových profilů. Ty zakrývají i většinu okenních ploch s výjimkou velkých prosklených stěn taneční zkušebny, tanečního studia a horní úrovně foyer. Tento z estetického hlediska pochopitelný záměr má ale některé problematické dopady. Rošt latí zbytečně blokuje například pohled z ulice do čítárny a do kavárny. Omezuje také výhled z kancelářské místnosti. Protože není doložen detailní výkres dřevěného roštu, nezbyvá než jeho účinek posuzovat z vizualizací. Při tom exteriérové vizualizace vyznívají přesvědčivěji než jejich interiérové protějšky. Na nich působí masivnost dřevěných profilů a jejich vzdálenost nepříjemně. I z exteriéru ale rošt občas nepůsobí dostatečně jednoduše. Namísto dojmu souvislé plochy se spíše uplatňuje jako soustava jednotlivých prvků.

Komentář k obsahu a rozsahu odevzdaného elaborátu

Mrzí mne, že v řezech A-A a B-B nejsou ani schematicky zakresleny díly výškově nastavitelné podlahy blackboxu.

Výška střešní konstrukce a skladeb střechy nad ní je v řadě míst na řezech nelogicky nízká a nepůsobí důvěryhodně. Zdá se, že řada vodorovných stropních a střešních konstrukcí je výškově poddimenzovaná s ohledem na požadované rozpony. V rozsáhlých prosklených stěnách po obvodu budovy nejsou zakresleny nezbytné sloupy, zmiňované v technické zprávě. Obávám se, že nejsou respektovány ani potřebné výšky skladby podlah pod tanečními prostory. Technická zpráva obsahuje řadu detailních údajů o užitých konstrukcích. Vzhledem ke grafickému zjednodušení výkresů ale není možno ověřit, zda celkové tloušťky zakreslených konstrukcí odpovídají uváděným skladbám. Celkově proto pokládám práci za konstrukčně nezvládnutou, s řadou zásadních opomenutí, jejichž možná náprava by měla dopad na tloušťky stropních konstrukcí a tím i na výšky jednotlivých podlaží.

Samostatný oddíl práce je věnován proměnlivým možnostem výškového uspořádání a půdorysného využití blackboxu. Zde postrádám v řezu zakreslení viditelnosti přední hrany jeviště z poslední řady stupňovitého hlediště. U axonometrických schémat variant uspořádání hlediště není jasné, proč je plocha jeviště zapuštěna pod úroveň podlahy první řady sedadel, což vede ke zbytečnému omezení viditelné plochy jeviště. Detailní výkres je věnován řešení typického zdvihaného stolu, nesoucího teleskopicky nastavitelné stupně hlediště. Ačkoliv není nůžkový zdvihací mechanismus blíže specifikován, je v principu myslitelný a přijatelný. Jeho skutečné provedení by ale bylo mnohem složitější než náznak ve výkrese. Postrádám zde zakreslení nejvyšší a nejvyšší pozice zdvihacího stolu. Z tohoto výkresu také vyplývá, že teleskopické stupně jsou trvalou součástí stolů. Vzniká obava z množství a šířky spár mezi jednotlivými pohyblivými díly při tanečním provozu na takové podlaze.

Odevzdané portfolio neobsahuje průvodní zprávu.

Hodnocení

Přes shora uvedené výhrady jsem přesvědčen, že práce Barbory Bláhové prokazuje její zralost, potřebnou pro dosažení bakalářské kvalifikace. Navrhuji pro ni hodnocení známkou

C – velmi dobře

Dle mého názoru nedošlo v posuzované práci k úmyslnému neoprávněnému užití díla jiné osoby.

V Liberci 14. května 2019

prof. ing.arch. akad.arch. Jiří Suchomel
vedoucí bakalářské práce

